

konkurrenceevne i videst muligt omfang bør undgås; må man af hensyn til konsekvenserne på arbejdsmarkedet være meget betænkelig ved, at regeringen, som det sker i det foreliggende lovforslag, drager løn- og arbejdsforhold ind under prislovgivningen. Erfaringerne fra det sidste tiår dokumenterer da også klart, hvad Raadet i sin skrivelse af 7. oktober f. å. har peget på, at længelidningens styrke til syvende og sidst beror på udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet.

Det synes også inden for oppositionen at være accepteret, at erhvervslivet må have fuld dækning for sine omkostninger, jfr. udtalelser under lovforslagets førstebehandling, og det kan derfor undre, at regeringen endog i en permanent lov mener, at man skal fortsætte med den særbeskatning af erhvervslivet, en nægtelse af visse omkostningers dækning reelt er.

I stk. 2 har man nu, med 6 måneders forsinkelse, accepteret en del af Raadets synspunkter i skrivelsen af 7. oktober 1970 ved at tillade registrerede virksomheder at forhøje priserne med beløb, som Monopolrådet havde godkendt inden prisstoplovens ikrafttræden. Dette løser — omend kun for fremtiden — højst en halv snes virksomheders problemer i så henseende ved speciel indregning af dyrtidsportionen pr. 1. september 1970.

Men det løser ikke det store flertal af erhvervsvirksomheders fortsatte problem med at skulle bære denne dyrtidsportion selv. Det er simpelthen urimeligt, at de virksomheder, der ikke straks efter 1. september 1970 med omgående virkning forhøjede deres priser med denne dyrtidsportion, i princippet permanent skal bære denne dyrtidsportion selv, og Raadet henviser herved på ny til sin skrivelse af 7. oktober 1970 punkt 5 b).

Ad § 6.

I prisindseendelovens § 2, stk. 1, var det en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, der svarer til lovforslagets § 6, at særlige forhold gør foranstaltningerne påkrævede. Dette synes også forudsat i lovforslagets bemærkninger til § 6, jfr. pag. 14, næstsidste afsnit, 2. linie, men det er udgået af lovtæksten. Det må være rigtigt, at dette kriterium indgår i selve lovtæksten, da Mo-

nopoltilsynet må have et kriterium at gå ud fra, og dette bør uddybes i Udvalgets betænkning, så appelmuligheden får reel værdi. Det synes også rigtigt at overføre prisindseendelovens forbehold, at foranstaltningerne kun gælder, medmindre tilsynet giver sit samtykke til højere priser inden for den periode, stoppet gælder.

Ad § 7.

Industriraadet er bekendt med, at kostprisprincippet sædvanligvis blev lagt til grund, når der under prisstoploven var tale om prisforhøjelser som følge af råvareprisstigninger m. v. Dette skyldtes den teknik, der lå i en basispris med visse senere indtrufne forhøjelser efter Monopoltilsynets administration. Dels synes det imidlertid ikke nødvendigt af hensyn til denne teknik, som lige så vel vil kunne operere efter et genanskaffelsesprincip, dels bør det under ingen omstændigheder danne basis for eventuel dispensation efter § 7.

Bestemmelsen i nr. 1 overfører i alt væsentligt, omend med lidt andre ord, bestemmelsen i monopollovens § 12, stk. 4, og prisindseendelovens § 2, stk. 3, til lovforslaget. Dermed bringes i løbet af kort tid samtlige erhvervsvirksomheder ind under monopollovens bestemmelser med permanent sigte. Ja, der sker endda en skærpelse, dels ved en principiel nægtelse af genanskaffelsesprincippet, som de to nævnte love korrekt anerkendte, dels ved, at man efter lovforslagsstillernes opfattelse kun bør have et rimeligt bidrag til dækning af indirekte omkostninger, altså ikke fuld dækning. Bemærkningerne til lovforslaget forklarer dette på en ejendommelig måde, idet man dels hævder, det er teknisk nødvendigt som følge af vanskelighederne ved at adskille indirekte omkostninger og nettoavance, dels alligevel fastslår, at der ikke er tilsigtet nogen realitetsændring fra monopolloven. Forklaringen herpå er formentlig den, at man i visse tilfælde har foretaget en tvivlsom fortolkning af monopolloven baseret på denne tekniske vanskelighed; men det kan ikke berettige til en art autoritativ, urimelig fortolkning af monopolloven gennem fastlåsning af det som princip i nærværende lovforslag.

Sidst, men ikke mindst, skal Raadet til denne bestemmelse anføre, at dens urimelighed sættes i relief gennem den af Raadet